

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (plénum)

z 27. novembra 2012*

Obsah

I – Právny rámec	4
A – Rozhodnutie 2011/199	4
B – Zmluva o EMS.....	5
II – Skutkové okolnosti vecí samej a prejudiciálne otázky	8
III – O prejudiciálnych otázkach	9
A – O prvej otázke	9
1. O právomoci Súdneho dvora	9
2. O prípustnosti.....	10
3. Vecné posúdenie	11
a) O otázke, či sa revízia Zmluvy o FEÚ týka výlučne ustanovení tretej časti tejto zmluvy	11
b) O otázke, či revízia Zmluvy o FEÚ rozširuje právomoci prenesené na Úniu Zmluvami	14
B – O druhej otázke	15
1. O právomoci Súdneho dvora	15
2. O prípustnosti.....	15
3. O veci samej	16
a) O výklade ustanovení týkajúcich sa výlučnej právomoci Únie	16
i) O výklade článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ a článku 127 ZFEÚ	16
ii) O výklade článku 3 ods. 2 ZFEÚ	17

* Jazyk konania: angličtina.

b) O výklade rôznych ustanovení Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa hospodárskej politiky	18
i) O výklade článku 2 ods. 3 ZFEÚ, článkov 119 ZFEÚ až 121 ZFEÚ a článku 126 ZFEÚ	18
ii) O výklade článku 122 ZFEÚ	19
iii) O výklade článku 123 ZFEÚ	20
iv) O výklade článku 125 ZFEÚ	20
c) O výklade článku 4 ods. 3 ZEÚ	22
d) O výklade článku 13 ZEÚ	23
i) O úlohe zverenej Komisii a ECB	23
ii) O úlohe zverenej Súdnemu dvoru	24
e) O výklade všeobecnej zásady účinnej súdnej ochrany	25
C – O tretej otázke	25
IV – O trovách	26

„Mechanizmus pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro — Rozhodnutie 2011/199/EÚ — Zmena článku 136 ZFEÚ — Platnosť — Článok 48 ods. 6 ZEÚ — Zjednodušený revízny postup — Zmluva o EMS — Hospodárska a menová politika — Právomoc členských štátov“

Vo veci C-370/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Supreme Court (Írsko) z 31. júla 2012 a doručený Súdnemu dvoru 3. augusta 2012, ktorý súvisí s konaním:

Thomas Pringle

proti

Government of Ireland,

Ireland,

The Attorney General,

SÚDNY DVOR (plénum),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts (spravodajca), predsedovia komôr A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Rosas, G. Arestis, J. Malenovský, M. Berger a E. Jarašiūnas, sudcovia E. Juhász, A. Borg Barthet, U. Lõhmus, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, C. Toader, J.-J. Kasel, M. Safjan, D. Šváby, A. Prechal, C. G. Fernlund, J. L. da Cruz Vilaça a C. Vajda,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: T. Millett, zástupca tajomníka,

so zreteľom na rozhodnutie predsedu Súdneho dvora zo 4. októbra 2012 prejednať vec v skrátanom konaní v súlade s článkom 23a Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článkom 105 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 23. októbra 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- T. Pringle, v zastúpení: J. Rogers, P. Callan, Senior Counsel, R. Budd a J. Tomkin, Barristers-at-Law, ktorých splnomocnil J. Noonan, solicitor,
- Írsko, v zastúpení: E. Creedon, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Cush, S. Murphy, Senior Counsel, N. Travers a C. Donnelly, Barristers-at-Law,
- belgická vláda, v zastúpení: T. Materne, J.-C. Halleux a C. Pochet, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze a J. Möller, splnomocnení zástupcovia,
- grécka vláda, v zastúpení: A. Samoni-Rantou, G. Karipsiades a K. Boskovits, splnomocnení zástupcovia,
- španielska vláda, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,
- francúzska vláda, v zastúpení: E. Belliard, G. de Bergues a E. Ranaivoson, splnomocnení zástupcovia,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato,
- cyperská vláda, v zastúpení: D. Lysandrou a N. Kyriakou, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne,
- rakúska vláda, v zastúpení: G. Hesse, splnomocnený zástupca,
- slovenská vláda, v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa,
- vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: E. Jenkinson, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci A. Dashwood, QC,
- Európsky parlament, v zastúpení: A. Neergaard a R. Crowe, splnomocnení zástupcovia,

- Rada Európskej únie, v zastúpení: H. Legal, G. Maganza a A. de Gregorio Merino, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: J.-P. Keppenne, L. Romero Requena a B. Smulders, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí generálnej advokátky,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka jednak platnosti rozhodnutia Európskej rady 2011/199/EÚ z 25. marca 2011, ktorým sa mení a dopĺňa článok 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v súvislosti s mechanizmom pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro (Ú. v. EÚ L 91, s. 1), a jednak výkladu článkov 2 ZEÚ, 3 ZEÚ, článku 4 ods. 3 ZEÚ, článku 13 ZEÚ, článku 2 ods. 3 ZFEÚ, článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ a článku 3 ods. 2 ZFEÚ, článkov 119 ZFEÚ až 123 ZFEÚ a 125 ZFEÚ až 127 ZFEÚ, ako aj všeobecných zásad účinnej súdnej ochrany a právnej istoty.
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci konania o odvolaní proti rozsudku High Court (Írsko), ktoré podal írsky poslanec T. Pringle proti Government of Ireland (írskej vláde), Ireland (Írsku) a Attorney General (írskeho generálnemu advokátovi) a ktorého cieľom bolo, aby sa rozhodlo, že na jednej strane zmena článku 136 ZFEÚ článkom 1 rozhodnutia 2011/199 predstavuje protiprávnu zmenu Zmluvy o FEÚ a že na druhej strane ratifikáciou, schválením a prijatím zmluvy, ktorou sa zriaďuje európsky mechanizmus pre stabilitu medzi Belgickým kráľovstvom, Spolkovou republikou Nemecko, Estónskou republikou, Írskom, Helénskou republikou, Španielskym kráľovstvom, Francúzskou republikou, Talianskou republikou, Cyperskou republikou, Luxemburským veľkovevodstvom, Maltou, Holandským kráľovstvom, Rakúskou republikou, Portugalskou republikou, Slovinskou republikou, Slovenskou republikou a Fínskou republikou, uzavretej v Bruseli 2. februára 2012 (ďalej len „zmluva o EMS“), Írsko na seba prevzalo záväzky nezlučiteľné so zmluvami, na ktorých je založená Európska únia.

I – Právny rámec

A – Rozhodnutie 2011/199

- 3 Dňa 16. decembra 2010 belgická vláda predložila v súlade s článkom 48 ods. 6 prvým pododsekom ZEÚ návrh na zmenu článku 136 ZFEÚ spočívajúci v doplnení odseku 3 do tohto článku.
- 4 Európsky parlament, Európska komisia a Európska centrálna banka (ECB) vydali stanovisko k návrh jednotlivo 23. marca, 15. februára a 17. marca 2011. Rozhodnutie 2011/199 bolo prijaté 25. marca 2011.
- 5 V zmysle odôvodnení 2, 4 a 5 uvedeného rozhodnutia:
„(2) Na zasadnutí Európskej rady 28. a 29. októbra 2010 sa hlavy štátov a predsedovia vlád dohodli na tom, že je potrebné, aby členské štáty vytvorili stály krízový mechanizmus na zabezpečenie finančnej stability eurozóny ako celku, a vyzvali predsedu Európskej rady, aby sa ujal konzultácií s členmi Európskej rady o menšej úprave zmluvy potrebnej na tento účel.

...

- (4) Mechanizmus pre stabilitu bude predstavovať nástroj potrebný na riešenie takých prípadov rizika pre finančnú stabilitu eurozóny ako celku, aké nastali v roku 2010, a pomôže tak zachovať ekonomickú a finančnú stabilitu Únie ako takej. Európska rada sa na zasadnutí 16. a 17. decembra 2010 dohodla, že vzhľadom na to, že tento mechanizmus je určený na zabezpečenie finančnej stability eurozóny ako celku, článok 122 ods. 2 [Zmluvy o FEÚ] už nebude na tento účel potrebný. Hlavy štátov a predsedovia vlád sa preto zhodli, že sa na tento účel nebude používať.
- (5) Európska rada sa 16. decembra 2010 v súlade s článkom 48 ods. 6 druhým pododsekom Zmluvy o EÚ rozhodla poradiť sa o návrhu s Európskym parlamentom a Komisiou. Rozhodla sa tiež poradiť s [ECB]. ...“

6 Článok 1 rozhodnutia 2011/199 stanovuje:

„Do článku 136 Zmluvy [o FEÚ] sa dopĺňa tento odsek:

„3. Členské štáty, ktorých menou je euro, môžu vytvoriť mechanizmus pre stabilitu, ktorý sa má v nevyhnutných prípadoch aktivovať na zabezpečenie stability eurozóny ako celku. Poskytnutie akejkoľvek požadovanej finančnej pomoci v rámci mechanizmu bude podliehať prísnej podmienenosti.“

7 V zmysle článku 2 rozhodnutia 2011/199:

„Členské štáty bezodkladne oznámia generálnemu tajomníkovi Rady ukončenie postupov na schválenie tohto rozhodnutia v súlade so svojimi príslušnými ústavnými požiadavkami.

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť 1. januára 2013 pod podmienkou, že boli doručené všetky oznámenia, na ktoré sa odkazuje v prvom odseku, alebo v prípade, ak tomu tak nie je, prvým dňom mesiaca nasledujúceho po prijatí posledného oznámenia, na ktoré sa odkazuje v prvom odseku.“

B – Zmluva o EMS

8 Stranami zmluvy o EMS sú členské štáty, ktorých menou je euro.

9 Odôvodnenia 1 a 16 zmluvy o EMS znejú takto:

„(1) Európska rada sa 17. decembra 2010 zhodla na potrebe členských štátov eurozóny vytvoriť trvalý mechanizmus pre stabilitu. Tento európsky mechanizmus pre stabilitu („EMS“) prevezme úlohy, ktoré v súčasnosti plní Európsky nástroj finančnej stability („ENFS“) a európsky finančný stabilizačný mechanizmus („EFSM“), t. j. poskytovanie finančnej pomoci podľa potreby členským štátom eurozóny.

...

(16) Spory týkajúce sa výkladu alebo uplatňovania tejto zmluvy, ktoré vzniknú medzi zmluvnými stranami alebo medzi zmluvnými stranami a EMS, by sa mali postúpiť súdnej právomoci Súdneho dvora Európskej únie v súlade s článkom 273 [ZFEÚ].“

10 Článok 1 zmluvy o EMS nazvaný „Zriadenie a členovia“ stanovuje:

„1. Touto zmluvou zmluvné strany medzi sebou zriaďujú medzinárodnú finančnú inštitúciu, ktorá sa bude nazývať ‚Európsky mechanizmus pre stabilitu‘ (ďalej len ‚EMS‘).

2. Zmluvnými stranami sú členovia EMS.“

- 11 Článok 3 zmluvy o EMS opisuje cieľ EMS, ktorého maximálny objem úverov je v článku 39 tejto zmluvy spočiatku stanovený na 500 miliárd eur, takto:

„Cieľom EMS je mobilizovať financovanie a na základe prísnej podmienenosti vhodnej vzhľadom na vybraný nástroj finančnej pomoci poskytovať podporu pre stabilitu v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy, alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné na ochranu finančnej stability eurozóny ako celku a jednotlivých členských štátov. Na tieto účely je EMS oprávnený získavať finančné prostriedky vytváraním finančných nástrojov alebo uzatváraním finančných alebo iných dohôd alebo zmlúv s členmi EMS, finančnými inštitúciami alebo inými tretími stranami.“

- 12 Článok 4 ods. 1 a 3 a článok 4 ods. 4 prvý pododsek zmluvy o EMS stanovujú:

„1. EMS bude mať radu guvernérov, správnu radu, ako aj generálneho riaditeľa a vlastný personál podľa potreby.

...

3. Prijatie rozhodnutia na základe vzájomnej dohody si vyžaduje jednohlasný súhlas členov zúčastňujúcich sa hlasovania. Zdržanie sa hlasovania nebráni prijatiu rozhodnutia na základe vzájomnej dohody.

4. Odchylne od odseku 3 sa použije núdzový hlasovací postup v prípadoch, keď sa Komisia a ECB zhodnú, že neschopnosť naliehavo prijať rozhodnutie na poskytnutie alebo vykonávanie finančnej pomoci vymedzené v článkoch 13 až 18 by ohrozilo hospodársku a finančnú udržateľnosť eurozóny.
...“

- 13 Článok 5 ods. 3 zmluvy o EMS stanovuje, že „na zasadnutiach rady guvernérov [EMS] sa ako pozorovateľ môže zúčastňovať člen Európskej komisie zodpovedný za hospodárske a menové záležitosti a prezident ECB, ako aj predseda euroskupiny (ak nie je predsedom alebo guvernérom)“.

- 14 V zmysle článku 5 ods. 7 písm. m) tejto zmluvy rada guvernérov prijíma kvalifikovanou väčšinou akékoľvek rozhodnutie „o spore v súlade s článkom 37 ods. 2“.

- 15 Článok 6 ods. 2 zmluvy o EMS stanovuje, že „člen Európskej komisie zodpovedný za hospodárske a menové záležitosti a prezident ECB môžu každý vymenovať jedného pozorovateľa [do správnej rady EMS]“.

- 16 Článok 8 ods. 5 zmluvy o EMS stanovuje:

„Ručenie každého člena EMS je za všetkých okolností obmedzené na jeho podiel na schválenom základnom imaní v jeho emisnej cene. Žiadny člen EMS neručí v dôsledku svojho členstva za záväzky EMS. ...“

- 17 Článok 12 zmluvy o EMS definuje zásady, ktorými sa riadi podpora stability, a vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Ak je potrebné ochrániť finančnú stabilitu eurozóny ako celku a jednotlivých členských štátov, EMS môže poskytnúť členovi EMS podporu pre stabilitu, ktorá podlieha prísnej podmienenosti v závislosti od vybraného finančného nástroja. Táto podmienenosť môže siahať od programov makroekonomickej úpravy až po nepretržité rešpektovanie vopred stanovených podmienok poskytnutia podpory.“

18 Postup udelenia podpory pre stabilitu členovi EMS je opísaný v článku 13 tejto zmluvy takto:

„1. Člen EMS môže podať žiadosť o podporu pre stabilitu predsedovi rady guvernérov. V takejto žiadosti sa uvedie nástroj finančnej pomoci, ktorý sa zvažuje. Po prijatí takejto žiadosti predseda rady guvernérov poverí Európsku komisiu v spolupráci s ECB týmito úlohami:

- a) posúdiť, či existujú riziká pre finančnú stabilitu eurozóny ako celku alebo jej členských štátov v prípade, že ECB takúto analýzu ešte nepredložila podľa článku 18 ods. 2;
- b) posúdiť, či je verejný dlh udržateľný. Kedykoľvek je to vhodné a možné, vypracovať takéto posúdenie spoločne s [Medzinárodným menovým fondom (MMF)];
- c) posúdiť skutočné alebo potenciálne finančné potreby dotknutého člena EMS.

2. Na základe žiadosti členov EMS a posúdenia uvedeného v odseku 1 môže rada guvernérov v zásade rozhodnúť o udelení podpory pre stabilitu danému členovi EMS vo forme nástroja finančnej pomoci.

3. Ak sa podľa odseku 2 prijme rozhodnutie, rada guvernérov poverí Európsku komisiu – v spolupráci s ECB a kedykoľvek je to možné spoločne s MMF – úlohou rokovať s dotknutým členom EMS o memorande o porozumení, v ktorom sa podrobne opisuje podmienenosť viazaná na nástroj finančnej pomoci. Obsah memoranda o porozumení odzrkadľuje závažnosť nedostatkov, ktoré treba riešiť, a zvolený nástroj finančnej pomoci. Generálny riaditeľ EMS pripraví súbežne návrh dohody o nástroji finančnej pomoci vrátane finančných podmienok a výberu nástrojov, ktoré má schváliť rada guvernérov.

Memorandum o porozumení je plne v súlade s opatreniami týkajúcimi sa koordinácie hospodárskej politiky ustanovenej v ZFEÚ, najmä s akýmkoľvek právnym aktom Európskej únie vrátane akéhokoľvek stanoviska, varovania, odporúčania alebo rozhodnutia určeného dotknutému členovi EMS.

4. Európska komisia podpisuje memorandum o porozumení v mene EMS pod podmienkou, že boli pred tým splnené podmienky stanovené v odseku 3 a po schválení radou guvernérov.

5. Správna rada schvaľuje dohodu o nástroji finančnej pomoci, pričom podrobne opíše finančné aspekty udeľovanej podpory pre stabilitu a, keď je to vhodné, vyplatenie prvej tranže pomoci.

6. EMS ustanoví vhodný systém varovania, aby sa zabezpečilo, že včas dostane akékoľvek splátky splatné členmi EMS v rámci podpory pre stabilitu.

7. Európska komisia – v spolupráci s ECB a kdekoľvek je to možné spoločne s MMF – bude poverená monitorovaním dodržiavania podmienenosti, na ktorú je viazaný nástroj finančnej pomoci.“

19 EMS môže poskytnúť podporu členovi uvedeného mechanizmu prostredníctvom nástrojov upravených v článkoch 14 až 18, konkrétne prostredníctvom finančnej pomoci vo forme preventívnej úverovej linky (článok 14) a vo forme úverov (články 15 a 16), prostredníctvom nákupu dlhopisov člena EMS na primárnom trhu (článok 17) a prostredníctvom operácií na sekundárnom trhu v súvislosti s dlhopismi člena tohto mechanizmu (článok 18).

20 V súlade s článkom 20 ods. 1 zmluvy o EMS „pri poskytovaní podpory pre stabilitu má EMS za cieľ plne pokryť svoje finančné a prevádzkové náklady, do ktorých zahrnie aj primeranú maržu“.

21 Článok 25 ods. 2 zmluvy o EMS stanovuje:

„Ak člen EMS nesplní požadované platby v rámci výzvy na úhradu imania podľa článku 9 ods. 2 alebo ods. 3, revidované zvýšenie výzvy na úhradu imania musí byť adresované všetkým členom EMS, aby sa zabezpečilo, že EMS dostane celkovú výšku potrebného splateného imania. Rada guvernérov rozhoduje o príslušných opatreniach na zabezpečenie toho, že dotknutý člen EMS vyrovná svoj dlh voči EMS v primeranej lehote. Rada guvernérov má oprávnenie požadovať zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy po splatnosti.“

22 Na základe článku 32 ods. 2 tejto zmluvy o EMS má právnú subjektivitu.

23 Článok 37 zmluvy o EMS nazvaný „Výklad a urovnávanie sporov“ stanovuje:

„1. Všetky otázky súvisiace s výkladom alebo uplatňovaním ustanovení tejto zmluvy a internými predpismi EMS, ktoré vzniknú medzi členom EMS a EMS alebo medzi členmi EMS navzájom, budú predložené na rozhodnutie správnej rade.

2. Rada guvernérov rozhodne o akomkoľvek spore medzi členom EMS a EMS, alebo medzi členmi EMS navzájom, v súvislosti s výkladom a vykonávaním tejto zmluvy vrátane akéhokoľvek sporu o zlučiteľnosti rozhodnutí prijatých EMS touto zmluvou. Hlasovanie členov rady guvernérov dotknutých členov EMS je pozastavené, keď rada guvernérov hlasuje o takomto rozhodnutí a počet hlasov potrebných na dosiahnutie väčšiny pre prijatie uvedeného rozhodnutia sa zodpovedajúcim spôsobom prepočíta.

3. Ak člen EMS napadne rozhodnutie uvedené v odseku 2, spor sa predloží Súdnemu dvoru Európskej únie. Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie je pre obe strany konania záväzný a strany prijímú potrebné opatrenia na to, aby sa podrobili rozsudku v lehote, ktorú tento súd stanoví.“

II – Skutkové okolnosti veci samej a prejudiciálne otázky

24 Dňa 13. apríla 2012 T. Pringle podal na High Court žalobu proti žalovaným vo veci samej, v ktorej na jednej strane tvrdil, že rozhodnutie 2011/199 nebolo prijaté v súlade s právom v rámci zjednodušeného revízneho postupu upraveného článkom 48 ods. 6 ZEÚ, keďže uvedené rozhodnutie jednak spôsobuje zmenu právomocí Únie v rozpore s tretím pododsekom tohto ustanovenia a jednak je v rozpore s ustanoveniami Zmlúv o EÚ a FEÚ týkajúcimi sa hospodárskej a menovej únie, ako aj so všeobecnými zásadami práva Únie.

25 Na druhej strane T. Pringle tvrdil, že Írsko by ratifikovaním schválením a prijatím zmluvy o EMS prevzalo záväzky, ktoré by boli v rozpore s ustanoveniami Zmlúv o EÚ a FEÚ týkajúcimi sa hospodárskej a menovej politiky a priamo by zasahovali do výlučnej právomoci Únie v oblasti menovej politiky. Vytvorením EMS si členské štáty, ktorých menou je euro, samy pre seba vytvárajú samostatnú a stálu medzinárodnú inštitúciu s cieľom obísť zákazy a obmedzenia upravené ustanoveniami Zmluvy o FEÚ týkajúcimi sa hospodárskej a menovej politiky. Navyše zmluva o EMS zveruje inštitúciám Únie nové právomoci a úlohy, ktoré sú nezlučiteľné s ich funkciami definovanými v Zmluvách o EÚ a FEÚ. Nakoniec je zmluva o EMS nezlučiteľná so všeobecnou zásadou účinnej súdnej ochrany, ako aj so zásadou právnej istoty.

26 Rozsudkom zo 17. júla 2012 High Court zamietol žalobu, ktorú podal T. Pringle, v celom rozsahu.

27 Dňa 19. júla 2012 T. Pringle podal odvolanie proti uvedenému rozsudku na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

28 V tomto kontexte Supreme Court prerušil konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je rozhodnutie... 2011/199... platné:

- so zreteľom na použitie zjednodušeného revízneho postupu podľa článku 48 ods. 6 ZEÚ, a najmä na otázku, či navrhovaná zmena článku 136 ZFEÚ vedie k rozšíreniu právomocí prenesených na Úniu Zmluvami?
- so zreteľom na obsah navrhovanej zmeny, a najmä na otázku, či táto zmena porušuje Zmluvy alebo všeobecné zásady práva Únie?

2. Je členský štát Európskej únie, ktorého menou je euro, so zreteľom na

- články 2 ZEÚ a 3 ZEÚ a ustanovenia tretej časti hlavy VIII Zmluvy o FEÚ a osobitne články [119 ZFEÚ až 123 ZFEÚ] [a 125 ZFEÚ až 127 ZFEÚ],
- výlučnú právomoc Únie v oblasti menovej politiky stanovenú v článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ a v oblasti uzatvárania medzinárodných dohôd, ktoré patria do pôsobnosti článku 3 ods. 2 ZFEÚ,
- právomoc Únie v oblasti koordinácie hospodárskej politiky v súlade s článkom 2 ods. 3 ZFEÚ a treťou časťou hlavou VIII ZFEÚ,
- právomoci a funkcie inštitúcií Únie podľa zásad stanovených v článku 13 ZEÚ,
- zásadu lojálnej spolupráce stanovenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ,
- všeobecné zásady práva Únie vrátane najmä všeobecnej zásady účinnej súdnej ochrany a práva na účinný prostriedok nápravy v zmysle článku 47 Charty základných práv Európskej únie [ďalej len ‚Charta‘] a všeobecnej zásady právnej istoty,

oprávnený uzatvoriť a ratifikovať takú medzinárodnú dohodu, akou je zmluva o EMS?

3. Ak sa konštatuje platnosť rozhodnutia [2011/199], je oprávnenie členského štátu uzatvoriť a ratifikovať takú medzinárodnú dohodu, akou je zmluva o EMS, podmienené nadobudnutím účinnosti tohto rozhodnutia?“

III – O prejudiciálnych otázkach

A – O prvej otázke

29 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či rozhodnutie 2011/199 je platné v rozsahu, v ktorom mení článok 136 ZFEÚ tak, že ho na základe zjednodušeného revízneho postupu podľa článku 48 ods. 6 ZEÚ dopĺňa odsekom 3 týkajúcim sa vytvorenia mechanizmu stability.

1. O právomoci Súdneho dvora

30 Írsko, belgická, nemecká, španielska, francúzska, talianska, cyperská, holandská, rakúska a slovenská vláda, ako aj Európska rada a Komisia tvrdia, že právomoc Súdneho dvora na preskúmanie prvej otázky je obmedzená, respektíve vylúčená, keďže sa vzťahuje na platnosť primárneho práva. Článok 267 ZFEÚ totiž nepriznáva Súdnemu dvoru právomoc na posudzovanie platnosti ustanovení Zmlúv.

- 31 V tomto ohľade treba najskôr pripomenúť, že otázka platnosti sa týka rozhodnutia Európskej rady. Keďže na jednej strane Európska rada je uvedená medzi inštitúciami Únie vymenovanými v článku 13 ods. 1 ZEÚ a keďže na druhej strane Súdny dvor má na základe článku 267 prvého odseku písm. b) ZFEÚ právomoc „vydať predbežný nález... o platnosti... aktov inštitúcií“, Súdny dvor v zásade má právomoc preskúmať rozhodnutie prijaté Európskou radou.
- 32 Ďalej treba konštatovať, že rozhodnutie 2011/199 sa týka doplnenia nového ustanovenia primárneho práva do Zmluvy o FEÚ, konkrétne odseku 3 článku 136 ZFEÚ.
- 33 Ako uviedlo Írsko, ako aj vlády a inštitúcie uvedené v bode 30 tohto rozsudku, je pravda, že na základe článku 267 prvého odseku písm. a) ZFEÚ preskúmanie primárneho práva nepatrí do právomoci Súdneho dvora. Po nadobudnutí účinnosti Lisabonskej zmluvy, ktorá popri riadnom revíznom postupe pri Zmluve o FEÚ zaviedla aj zjednodušený revízny postup na základe článku 48 ods. 6 ZEÚ, však vzniká otázka, či Súdny dvor má právomoc dohliadať nad tým, aby členské štáty pri revízii Zmluvy o FEÚ zjednodušeným revíznym postupom dodržiavali podmienky, ktoré toto ustanovenie stanovuje.
- 34 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa článku 48 ods. 6 prvého pododseku ZEÚ sa zjednodušený revízny postup týka „revízie všetkých alebo niektorých ustanovení tretej časti Zmluvy [o FEÚ] týkajúcej sa vnútorných politík a činností Únie“. Druhý pododsek tohto odseku potvrdzuje, že „Európska rada môže prijať rozhodnutie, ktorým sa menia a dopĺňajú všetky alebo niektoré ustanovenia tretej časti [Zmluvy o FEÚ]“. Podľa tretieho pododseku tohto odseku takéto rozhodnutie „nesmie rozšíriť právomoci prenesené na Úniu zmluvami“.
- 35 Keďže kontrola dodržiavania uvedených podmienok je nevyhnutná, aby sa zistilo, či možno uplatniť zjednodušený revízny postup, Súdnemu dvoru ako inštitúcii, ktorá na základe článku 19 ods. 1 prvého pododseku ZEÚ zabezpečuje dodržiavanie práva pri výklade a uplatňovaní Zmlúv, prináleží, aby preskúmal platnosť rozhodnutia Európskej rady prijatého na základe článku 48 ods. 6 ZEÚ.
- 36 Na tento účel Súdnemu dvoru prináleží, aby overil jednak, že procesné pravidlá stanovené v uvedenom článku 48 ods. 6 boli dodržané, a jednak, že rozhodnuté zmeny sa týkajú len tretej časti Zmluvy o FEÚ, čo znamená, že nespôsobujú nijakú zmenu ustanovení inej časti zmlúv, na ktorých sa zakladá Únia, a že nerozširujú jej právomoci.
- 37 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Súdny dvor má právomoc preskúmať platnosť rozhodnutia 2011/199 vzhľadom na podmienky uvedené v článku 48 ods. 6 ZEÚ.

2. O prípustnosti

- 38 Írsko tvrdí, že prejudiciálna otázka je neprípustná, lebo jednak na základe judikatúry potvrdenej v rozsudku z 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, Zb. s. I-833), sa odvolateľ vo veci samej mal pokúsiť podať priamu žalobu na základe článku 263 ZFEÚ proti rozhodnutiu 2011/199 v lehote na podanie žaloby stanovenej v šiestom odseku tohto článku a jednak v každom prípade mal podať svoju žalobu proti platnosti tohto rozhodnutia na vnútroštátne súdy v primeranej lehote. T. Pringle však začal konanie vo veci samej až 13. apríla 2012, hoci uvedené rozhodnutie bolo prijaté 25. marca 2011.
- 39 V tomto ohľade treba pripomenúť, že každý účastník má v kontexte vnútroštátneho konania právo namietať pred zvoleným súdom neplatnosť aktu Únie a priviesť tento súd, ktorý sám nemá právomoc určiť takúto neplatnosť, k tomu, aby sa v tejto súvislosti obrátil na Súdny dvor prostredníctvom prejudiciálnej otázky (pozri rozsudky z 15. februára 2001, Nachi Europe, C-239/99, Zb. s. I-1197, bod 35; z 25. júla 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Rada, C-50/00 P, Zb. s. I-6677, bod 40, ako aj z 29. júna 2010, E a F, C-550/09, Zb. s. I-6213, bod 45). V tomto ohľade treba zdôrazniť, že článok 267 prvý odsek písm. b) ZFEÚ nepodmieňuje prípustnosť návrhu na začatie prejudiciálneho konania

podaného na základe tohto ustanovenia tým, aby takýto účastník konania dodržal určitú lehotu, pred ktorej uplynutím by bolo potrebné začať na príslušnom vnútroštátnom súde konanie vo veci spochybňujúcej platnosť predmetného aktu Únie. V prípade neexistencie právnej úpravy Únie sa totiž lehoty na podanie vnútroštátnych žalôb riadia vnútroštátnymi procesnými pravidlami a prináleží výlučne súdom členských štátov, aby v rámci konania vo veci samej posúdili ich dodržanie.

- 40 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ktorým bol podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, však vyplýva, že High Court zamietol tvrdenie Írska založené na oneskorenosti podanej žaloby a že vnútroštátny súd predkladajúci návrh na začatie prejudiciálneho konania nepovažoval preskúmanie tejto otázky za nevyhnutné.
- 41 Treba však spresniť, že predpokladom uznania práva určitého účastníka konania namietat' neplatnosť aktu Únie je skutočnosť, že tento účastník konania nemá právo podať proti uvedenému aktu priamu žalobu na základe článku 263 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky TWD Textilwerke Deggendorf, už citovaný, bod 23; E a F, už citovaný, bod 46, ako aj zo 17. februára 2011, Bolton Alimentari, C-494/09, Zb. s. I-647, bod 22). Ak by sa totiž pripustilo, že osoba podliehajúca súdnej právomoci, ktorá bez akýchkoľvek pochybností má aktívnu legitimáciu v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ na podanie žaloby o neplatnosť proti aktu Únie, môže po uplynutí lehoty na podanie žaloby stanovenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ namietat' na vnútroštátnom súde proti platnosti toho istého aktu, znamenalo by to, že by sa jej priznala možnosť obísť konečnú povahu, ktorú voči nej uvedený akt má po uplynutí lehoty na podanie žaloby (pozri v tomto zmysle rozsudky TWD Textilwerke Deggendorf, už citovaný, body 18 a 24; E a F, už citovaný, body 46 a 48, ako aj Bolton Alimentari, už citovaný, body 22 a 23).
- 42 V prejednávanej veci sa nezdá, že by žaloba o neplatnosť na základe článku 263 ZFEÚ podaná odvolateľom vo veci samej proti rozhodnutiu 2011/199 bola prípustná bez akýchkoľvek pochybností.
- 43 V dôsledku toho nemožno prijať argumentáciu Írska smerujúcu k tomu, aby sa konštatovala neprípustnosť prvej otázky.
- 44 Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvá otázka je prípustná.

3. Vecné posúdenie

- 45 Je potrebné skúmať, či sa na jednej strane zmena Zmluvy o FEÚ uskutočnená rozhodnutím 2011/199 týka výlučne ustanovení tretej časti Zmluvy o FEÚ, a na druhej strane, či táto zmena nerozširuje právomoci prenesené na Úniu Zmluvami.
- a) O otázke, či sa revízia Zmluvy o FEÚ týka výlučne ustanovení tretej časti tejto zmluvy
- 46 Treba konštatovať, že rozhodnutie 2011/199 mení ustanovenie tretej časti Zmluvy o FEÚ, konkrétne článok 136 ZFEÚ, čím formálne spĺňa podmienku uvedenú v článku 48 ods. 6 prvom a druhom odseku ZEÚ, podľa ktorej sa zjednodušený revízny postup môže týkať len ustanovení tejto tretej časti.
- 47 V každom prípade si vnútroštátny súd kladie otázku, či takáto revízia Zmluvy o FEÚ nemá vplyv aj na ustanovenia jej prvej časti. Na tento účel sa pýta, či rozhodnutie 2011/199 zasahuje do právomoci Únie v oblasti menovej politiky a v oblasti koordinácie hospodárskych politik členských štátov.
- 48 V tomto ohľade treba pripomenúť, že na základe článku 119 ods. 2 ZFEÚ činnosti členských štátov a Únie zahŕňajú jednotnú menu euro, ako aj stanovenie a vykonávanie jednotnej menovej a devízovej politiky. Menová politika Únie je predmetom najmä článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ a článkov 127 ZFEÚ až 133 ZFEÚ.

- 49 Navyše na základe článku 282 ods. 1 ZFEÚ ECB spolu s centrálnymi bankami členských štátov, ktorých menou je euro a ktoré tvoria Eurosystem, riadia menovú politiku Únie.
- 50 Z článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ vyplýva, že Únia má výlučnú právomoc v oblasti menovej politiky pre členské štáty, ktorých menou je euro.
- 51 Ďalej podľa článku 119 ods. 1 ZFEÚ činnosti členských štátov a Únie zahŕňajú prijatie hospodárskej politiky, ktorá je založená na úzkej koordinácii hospodárskych politík členských štátov na vnútornom trhu a na stanovení spoločných cieľov a ktorá sa uskutočňuje v súlade s princípmi otvoreného trhového hospodárstva s voľnou hospodárskou súťažou. Hospodárska politika Únie je predmetom článku 2 ods. 3 ZFEÚ, článku 5 ods. 1 ZFEÚ, ako aj článkov 120 ZFEÚ až 126 ZFEÚ.
- 52 Preto je potrebné po prvé určiť, či rozhodnutie 2011/199 v rozsahu, v ktorom mení článok 136 ZFEÚ tým, že doň dopĺňa odsek 3, ktorý stanovuje, že „členské štáty, ktorých menou je euro, [môžu] vytvoriť mechanizmus pre stabilitu“, priznáva členským štátom právomoc v oblasti menovej politiky, pokiaľ ide o členské štáty, ktorých menou je euro. Ak by totiž šlo o takýto prípad, dotknutá zmena Zmluvy by zasahovala do výlučnej právomoci Únie podľa článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, a keďže sa toto ustanovenie nachádza v prvej časti Zmluvy o FEÚ, takáto zmena by mohla byť uskutočnená len prostredníctvom riadneho revízneho postupu podľa článku 48 ods. 2 až 5 ZEÚ.
- 53 V tomto ohľade treba najskôr uviesť, že Zmluva o FEÚ, ktorá neobsahuje nijakú definíciu menovej politiky, odkazuje vo svojich ustanoveniach týkajúcich sa uvedenej politiky viac na jej ciele, než na jej nástroje.
- 54 Na základe článku 127 ods. 1 ZFEÚ a článku 282 ods. 2 ZFEÚ je hlavným cieľom menovej politiky Únie udržanie cenovej stability. Tieto ustanovenia ďalej stanovujú, že Európsky systém centrálnych bánk (ďalej len „ESCB“) podporuje všeobecné hospodárske politiky v Únii so zámerom prispieť k dosiahnutiu jej cieľov, ako sú vymedzené v článku 3 Zmluvy o EÚ. Navyše podľa článku 139 ods. 2 ZFEÚ sa článok 127 ods. 1 ZFEÚ neuplatňuje na členské štáty, pre ktoré platí výnimka v zmysle odseku 1 tohto článku 139.
- 55 Preto treba skúmať, či ciele zverené mechanizmu pre stabilitu, ktorého vytvorenie upravuje článok 1 rozhodnutia 2011/199, ako aj prostriedky stanovené na tento účel nepatria do menovej politiky v zmysle článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ a článku 127 ZFEÚ.
- 56 Čo sa týka jednak cieľa sledovaného uvedeným mechanizmom, ktorým je chrániť stabilitu eurozóny ako celku, tento cieľ sa jasne odlišuje od cieľa udržať cenovú stabilitu, čo je hlavným cieľom menovej politiky Únie. Hoci totiž stabilita eurozóny môže mať dosah na stabilitu meny používanej v rámci tejto zóny, opatrenie hospodárskej politiky si nemožno zamieňať s opatrením menovej politiky len na základe skutočnosti, že by mohlo mať nepriame účinky na stabilitu eura.
- 57 Čo sa týka ďalej prostriedkov predpokladaných na dosiahnutie uvedeného cieľa, rozhodnutie 2011/199 len spresňuje, že mechanizmus pre stabilitu poskytne všetku nevyhnutnú finančnú pomoc, pričom toto rozhodnutie neobsahuje nijaké ďalšie údaje o fungovaní tohto mechanizmu. Poskytnutie finančnej pomoci inému členskému štátu však zjavne nepatrí do menovej politiky.
- 58 Ďalej treba zdôrazniť, ako to tiež potvrdzujú závery Európskej rady zo 16. a 17. decembra 2010, na ktoré odkazuje odôvodnenie 4 rozhodnutia 2011/199, že mechanizmus pre stabilitu, ktorého vytvorenie predpokladá článok 1 rozhodnutia 2011/199, predstavuje dopĺňujúcu zložku nového rámca právnej úpravy na posilnenie pravidiel Únie pre riadenie ekonomiky. Tento rámec, ktorý tvoria rôzne nariadenia Európskeho parlamentu a Rady prijaté 16. novembra 2011, konkrétne nariadenie (EÚ) č. 1173/2011 o účinnom presadzovaní rozpočtového dohľadu v eurozóne (Ú. v. EÚ L 306, s. 1), nariadenie (EÚ) č. 1174/2011 o opatreniach na presadzovanie vykonávania nápravy nadmernej makroekonomickej nerovnováhy v rámci eurozóny (Ú. v. EÚ L 306, s. 8), nariadenie (EÚ)

č. 1175/2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Rady (ES) č. 1466/97 o posilnení dohľadu nad stavmi rozpočtov a o dohľade nad hospodárskymi politikami a ich koordinácii (Ú. v. EÚ L 306, s. 12), nariadenie (EÚ) č. 1176/2011 o prevencii a náprave makroekonomických nerovnováh (Ú. v. EÚ L 306, s. 25), ako aj nariadenie EÚ č. 1177/2011 z 8. novembra 2011, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1467/97 o urýchľovaní a objasňovaní vykonania postupu pri nadmernom schodku (Ú. v. EÚ L 306, s. 33), a smernica Rady 2011/85/EÚ z 8. novembra 2011 o požiadavkách na rozpočtové rámce členských štátov (Ú. v. EÚ L 306, s. 41), zavádza užšiu koordináciu a dohľad nad hospodárskymi a rozpočtovými politikami vedenými členskými štátmi, pričom jeho cieľom je konsolidácia makroekonomickej stability a životaschopnosti verejných financií.

- 59 Kým ustanovenia rámca právnej úpravy pripomenuté v predchádzajúcom bode, ako aj ustanovenia kapitoly Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa hospodárskej politiky, najmä články 123 ZFEÚ a 125 ZFEÚ, sú preventívnej povahy, keďže ich cieľom je v čo najväčšej miere znížiť nebezpečenstvo krízy štátnych dlhov, cieľom vytvorenia mechanizmu pre stabilitu je zvládať finančné krízy, ku ktorým by mohlo dôjsť aj napriek preventívnym činnostiam, ktoré už boli začaté.
- 60 Vzhľadom na ciele zverené mechanizmu pre stabilitu, ktorého vytvorenie predpokladá článok 1 rozhodnutia 2011/199, na predpokladané prostriedky na ich dosiahnutie, ako aj na úzku väzbu, ktorá existuje medzi týmto mechanizmom a ustanoveniami Zmluvy o FEÚ týkajúcimi sa hospodárskej politiky, ako aj právnym rámcom pre posilnenie hospodárskeho riadenia Únie, je nutné dospieť k záveru, že uvedený mechanizmus patrí do oblasti hospodárskej politiky.
- 61 Toto zistenie nemožno vyvrátiť ani skutočnosťou, že ECB 17. marca 2011 vydala stanovisko k návrhu rozhodnutia Európskej rady, ktorým sa mení a dopĺňa článok 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v súvislosti s mechanizmom pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro (Ú. v. EÚ C 140, s. 8). Hoci totiž článok 48 ods. 6 druhý pododsek ZEU stanovuje, že „Európska rada sa uznáva jednomyselne po porade s... [ECB] v prípade inštitucionálnych zmien v menovej oblasti“, pravdou tiež ostáva, že z odôvodnenia 5 rozhodnutia 2011/199 výslovne vyplýva, že Európska rada pristúpila k porade s ECB z vlastnej iniciatívy a nie z dôvodu povinnosti, ktorá by je vyplývala z uvedeného ustanovenia.
- 62 V každom prípade porada s ECB v súvislosti s návrhom rozhodnutia 2011/199 nemôže mať vplyv na povahu predpokladaného mechanizmu pre stabilitu.
- 63 Preto článok 1 rozhodnutia 2011/199, ktorý doplnením odseku 3 do článku 136 ZFEÚ upravuje zavedenie mechanizmu pre stabilitu, nemôže mať vplyv na výlučnú právomoc priznanú Únii článkom 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ v oblasti menovej politiky týkajúcej sa členských štátov, ktorých menou je euro.
- 64 Po druhé, čo sa týka otázky, či má rozhodnutie 2011/199 vplyv na právomoc Únie v oblasti koordinácie hospodárskych politík členských štátov, treba uviesť, že vzhľadom na to, že článok 2 ods. 3 a článok 5 ods. 1 ZFEÚ vymedzujú úlohu Únie v oblasti hospodárskej politiky na prijatie koordinačných opatrení, ustanovenia Zmlúv o EÚ a FEÚ nezverujú Únii osobitné právomoci na vytvorenie takého mechanizmu pre stabilitu, aký upravuje uvedené rozhodnutie.
- 65 Článok 122 ods. 2 ZFEÚ zveruje Únii právomoc poskytnúť osobitne určenú finančnú pomoc členskému štátu, ktorý má alebo mu hrozia závažné ťažkosti spôsobené prírodnými katastrofami alebo výnimočnými udalosťami, ktoré sú mimo jeho kontroly. V každom prípade, ako zdôrazňuje Európska rada v odôvodnení 4 rozhodnutia 2011/199, článok 122 ods. 2 ZFEÚ nepredstavuje vhodný právny základ pre vytvorenie mechanizmu pre stabilitu, ako ho upravuje toto rozhodnutie. Tak trvalá povaha mechanizmu pre stabilitu, ako aj skutočnosť, že cieľom jeho činností je chrániť finančnú stabilitu eurozóny ako celku, totiž neumožňujú, aby sa takáto činnosť Únie uskutočňovala na základe uvedeného ustanovenia Zmluvy o FEÚ.

- 66 Ďalej, hoci článok 143 ods. 2 ZFEÚ za určitých podmienok umožňuje Únii poskytnúť vzájomnú pomoc určitému členskému štátu, toto ustanovenie sa týka len členských štátov, ktorých menou nie je euro.
- 67 Čo sa týka otázky, či by Únia mohla vytvoriť mechanizmus pre stabilitu analogický mechanizmu upravenému rozhodnutím 2011/199 na základe článku 352 ZFEÚ, stačí konštatovať, že Únia nevykonávala svoju právomoc na základe tohto článku a že v každom prípade jej uvedené ustanovenie neukladá nijakú povinnosť konať (pozri rozsudok z 31. marca 1971, Komisia/Rada, nazývaný „AETR“, 22/70, Zb. s. 263, bod 95).
- 68 Preto vzhľadom na článok 4 ods. 1 ZEÚ a článok 5 ods. 2 ZEÚ členské štáty, ktorým menou je euro, majú právomoc uzavrieť medzi sebou dohodu o vytvorení mechanizmu pre stabilitu, ako ho predpokladá článok 1 rozhodnutia 2011/199 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 30. júna 1993, Parlament/Rada a Komisia, C-181/91 a C-248/91, Zb. s. I-3685, bod 16; z 2. marca 1994, Parlament/Rada, C-316/91, Zb. s. I-625, bod 26, a z 20. mája 2008, Komisia/Rada, C-91/05, Zb. s. I-3651, bod 61).
- 69 Uvedené členské štáty sa však nemôžu vymaniť z dodržiavania práva Únie pri výkone svojej právomoci v tejto oblasti (pozri rozsudok z 15. januára 2002, Gottardo, C-55/00, Zb. s. I-413, bod 32). Cieľom prísnej podmienenosti, ktorej podlieha poskytnutie finančnej pomoci mechanizmom pre stabilitu na základe odseku 3 článku 136 ZFEÚ, čo je ustanovenie, ktorého sa týka revízia Zmluvy o FEÚ, je zaručiť, že tento mechanizmus bude v rámci svojho fungovania rešpektovať právo Únie vrátane opatrení prijatých Úniou v súvislosti s koordináciou hospodárskych politík členských štátov.
- 70 Z vyššie uvedeného vyplýva, že rozhodnutie 2011/199 spĺňa podmienku uvedenú v článku 48 ods. 6 prvom a druhom pododseku ZEÚ, podľa ktorej sa revízia Zmluvy o FEÚ prostredníctvom zjednodušeného revízneho postupu môže týkať len ustanovení tretej časti Zmluvy o FEÚ.
- b) O otázke, či revízia Zmluvy o FEÚ rozširuje právomoci prenesené na Úniu Zmluvami
- 71 Vnútroštátny súd si ešte kladie otázku, či rozhodnutie 2011/199 spĺňa podmienku uvedenú v článku 48 ods. 6 ZEÚ, podľa ktorej revízia Zmluvy prostredníctvom zjednodušeného postupu nesmie viesť k rozšíreniu právomocí Únie.
- 72 V tomto ohľade treba pripomenúť, že odsek 3 článku 136 ZFEÚ, ktorého doplnenie upravuje článok 1 rozhodnutia 2011/199, potvrdzuje existenciu právomoci členských štátov vytvoriť mechanizmus pre stabilitu, pričom jeho cieľom je zaručiť, že stanovením toho, že poskytnutie akejkoľvek pomoci na základe tohto mechanizmu bude podliehať prísnej podmienenosti, bude tento mechanizmus pri svojom fungovaní rešpektovať právo Únie.
- 73 Uvedená zmena neprenáša na Úniu nijakú novú právomoc. Zmena článku 136 ZFEÚ, ktorej sa týka rozhodnutie 2011/199, nevytvára nijaký právny základ, ktorý by Únii umožňoval uskutočniť činnosť, ktorá pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny Zmluvy o FEÚ nebola možná.
- 74 Hoci zmluva o EMS využíva inštitúcie Únie, najmä Komisiu a ECB, táto okolnosť v nijakom prípade nemôže mať vplyv na platnosť rozhodnutia 2011/199, ktoré upravuje len vytvorenie mechanizmu pre stabilitu členskými štátmi a mlčí o prípadnej úlohe inštitúcií Únie v tejto súvislosti.
- 75 Z toho vyplýva, že rozhodnutie 2011/199 nerozširuje právomoci prenesené na Úniu Zmluvami.
- 76 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že na prvú otázku je potrebné odpovedať tak, že jej preskúmanie neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť rozhodnutia 2011/199.

B – O druhej otázke

77 Druhá otázka sa týka výkladu článkov 2 ZEÚ, 3 ZEÚ, článku 4 ods. 3 ZEÚ, článku 13 ZEÚ, článku 2 ods. 3 ZFEÚ, článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, článku 3 ods. 2 ZFEÚ, článkov 119 ZFEÚ až 123 ZFEÚ a 125 ZFEÚ až 127 ZFEÚ, ako aj všeobecných zásad účinnej súdnej ochrany a právnej istoty. Vnútroštátny súd sa pýta, či tieto články a zásady bránia tomu, aby členský štát, ktorého menou je euro, uzavrel a ratifikoval zmluvu, akou je zmluva o EMS.

1. O právomoci Súdneho dvora

78 Španielska vláda tvrdí, že keďže Únia nie je stranou zmluvy o EMS, Súdny dvor nemá právomoc vykladať ustanovenia tejto zmluvy v rámci prejudiciálneho konania (pozri rozsudok z 30. septembra 2010, Komisia/Belgicko, C-132/09, Zb. s. I-8695, bod 43 a citovanú judikatúru).

79 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že druhá otázka sa z hľadiska svojej formulácie netýka výkladu ustanovení zmluvy o EMS, ale výkladu rôznych ustanovení práva Únie.

80 Súdny dvor má teda právomoc poskytnúť vnútroštátnemu súdu všetky výkladové prostriedky vyplývajúce z práva Únie, ktoré mu umožnia posúdiť zlučiteľnosť ustanovení zmluvy o EMS s právom Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. januára 2011, Vandoorne, C-489/09, Zb. s. I-225, bod 25 a citovanú judikatúru).

81 Súdny dvor má preto právomoc preskúmať druhú otázku.

2. O prípustnosti

82 Niektoré z vlád, ktoré Súdnemu dvoru predložili pripomienky, a Komisia tvrdia, že druhá otázka je sčasti neprípustná, lebo vnútroštátny súd neposkytol na vyriešenie sporu, o ktorom má rozhodnúť, nijaký údaj týkajúci sa relevantnosti výkladu niektorých ustanovení a niektorých zásad uvedených v tejto otázke.

83 Najprv treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je konanie, ktoré upravuje článok 267 ZFEÚ, nástrojom spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi, prostredníctvom ktorého Súdny dvor poskytuje týmto súdom výklad práva Únie potrebný pre tieto súdy na vyriešenie sporu, ktorý prejednávajú (pozri najmä rozsudky zo 16. júla 1992, Meilicke, C-83/91, Zb. s. I-4871, bod 22, a z 5. februára 2004, Schneider, C-380/01, Zb. s. I-1389, bod 20, ako aj uznesenie z 13. januára 2010, Calestani a Lunardi, C-292/09 a C-293/09, bod 18).

84 Súdny dvor už rozhodol, že nevyhnutnosť dopracovať sa k výkladu práva Únie, ktorý bude pre vnútroštátneho sudcu užitočný, vyžaduje, aby vnútroštátny súd aspoň v minimálnej miere objasnil dôvody výberu ustanovení práva Únie, ktorých výklad požaduje (uznesenie z 3. mája 2012, Ciampaglia, C-185/12, bod 5 a citovaná judikatúra).

85 Okrem toho je v tejto súvislosti dôležité zdôrazniť, že informácie obsiahnuté v návrhu na začatie prejudiciálneho konania neslúžia iba na to, aby Súdnemu dvoru umožnili poskytnúť užitočné odpovede, ale aj na to, aby vládam členských štátov, ako aj ďalším dotknutým stranám bola poskytnutá možnosť podať pripomienky v súlade s článkom 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Súdnemu dvoru prináleží dbať na to, aby táto možnosť bola zaručená, lebo podľa tohto ustanovenia sa oznamujú dotknutým osobám iba návrhy na začatie prejudiciálneho konania doplnené o preklad do úradného jazyka každého členského štátu, s výnimkou vnútroštátneho spisu, ktorý Súdnemu dvoru prípadne predložil vnútroštátny súd (uznesenie z 23. marca 2012, Thomson Sales Europe, C-348/11, bod 49 a citovaná judikatúra).

- 86 V danom prípade, ako uvádzajú Írsko, slovenská vláda a Komisia, nie je v návrhu na začatie prejudiciálneho konania uvedené nijaké vysvetlenie týkajúce sa relevantnosti výkladu článkov 2 ZEÚ a 3 ZEÚ na účely vyriešenia sporu. To isté platí, ako tvrdia nemecká, španielska a francúzska vláda, ako aj Komisia, v prípade výkladu všeobecnej zásady právnej istoty.
- 87 Druhá otázka je preto neprípustná v časti, v ktorej sa týka výkladu článkov 2 ZEÚ a 3 ZEÚ, ako aj všeobecnej zásady právnej istoty.
- 88 Holandská vláda a Komisia ešte vyjadrujú pochybnosti v súvislosti s priamym účinkom článkov 119 ZFEÚ až 121 ZFEÚ. Keďže tieto články neukladajú členským štátom jasné a bezpodmienečné povinnosti, ktorých by sa jednotlivci mohli dovolávať pred vnútroštátnymi súdmi, je táto otázka neprípustná v časti, v ktorej sa týka výkladu týchto článkov. Írsko, ktoré sa domnieva, že nijaké z ustanovení uvedených v tejto otázke nemá priamy účinok, tvrdí, že otázka je v celom rozsahu neprípustná.
- 89 Z judikatúry Súdneho dvora v tejto súvislosti vyplýva, že Súdny dvor má v rámci konania o návrhu na začatie prejudiciálneho konania právomoc rozhodovať o výklade ustanovení práva Únie bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú priamy účinok (pozri rozsudok zo 16. júla 2009, Futura Immobiliare a i., C-254/08, Zb. s. I-6995, bod 34 a citovanú judikatúru).
- 90 Okrem toho treba konštatovať, že vnútroštátny súd sa svojou otázkou nesnaží o to, aby sa určilo, či odvolateľ vo veci samej môže založiť určité právo priamo na dotknutých článkoch Zmluvy o EÚ a Zmluvy o FEÚ. Výklad, o ktorý je Súdny dvor požiadaný, má uvedenému súdu iba umožniť, aby posúdil súlad ustanovení zmluvy o EMS s právom Únie.
- 91 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že druhá otázka je prípustná v časti, v ktorej sa týka výkladu článku 4 ods. 3 ZEÚ, článku 13 ZEÚ, článku 2 ods. 3 ZFEÚ, článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ a článku 3 ods. 2 ZFEÚ, článkov 119 ZFEÚ až 123 ZFEÚ a 125 ZFEÚ až 127 ZFEÚ, ako aj všeobecnej zásady účinnej súdnej ochrany.

3. O veci samej

- 92 Najprv treba vyložiť ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa výlučnej právomoci Únie, a to článok 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ a článok 127 ZFEÚ, ktoré sa týkajú menovej politiky Únie, a článok 3 ods. 2 ZFEÚ, ktorý sa týka právomoci Únie na uzatváranie medzinárodných zmlúv, následne ustanovenia týkajúce sa hospodárskej politiky Únie, a to článok 2 ods. 3 ZFEÚ, články 119 ZFEÚ až 123 ZFEÚ, 125 ZFEÚ a 126 ZFEÚ, a nakoniec článok 4 ods. 3 ZEÚ a článok 13 ZEÚ, ako aj všeobecnú zásadu účinnej súdnej ochrany.
- a) O výklade ustanovení týkajúcich sa výlučnej právomoci Únie
- i) O výklade článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ a článku 127 ZFEÚ
- 93 Vnútroštátny súd sa snaží zistiť, či mechanizmus pre stabilitu vytvorený zmluvou o EMS spadá do menovej politiky, a teda do výlučnej právomoci Únie. Z článku 3 zmluvy o EMS totiž vyplýva, že cieľom tohto článku je podporiť stabilitu eura. Vnútroštátny súd okrem toho odkazuje na argumentáciu odvolateľa vo veci samej, podľa ktorej by poskytnutím finančnej pomoci členským štátom, ktorých menou je euro alebo rekapitalizáciou ich finančných inštitúcií, ako aj na tento účel nevyhnutnými pôžičkami v miere predpokladanej v zmluve o EMS došlo k zvýšeniu množstva eur v obehu. Zmluvy, na ktorých je Únie založená, však priznávajú ECB výlučnú právomoc regulovať množstvo peňazí v eurozóne. Tieto naposledy uvedené Zmluvy neumožňujú, aby takéto funkcie vykonával iný subjekt, ktorý by konal súbežne s ECB mimo rámca právneho poriadku Únie. Okrem

toho by zvýšenie množstva peňazí malo priamy vplyv na infláciu. Činnosť EMS by preto mohla mať priamy dosah na cenovú stabilitu v eurozóne, čím by bol zasiahnutý samotný základ menovej politiky Únie.

- 94 Ako v tomto ohľade vyplýva z bodu 50 tohto rozsudku, Únia má na základe článku 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ výlučnú právomoc v oblasti menovej politiky pre členské štáty, ktorých menou je euro. Článok 282 ods. 1 ZFEÚ stanovuje, že ECB a centrálné banky členských štátov, ktorých menou je euro, tvoria Eurosystem a riadia menovú politiku Únie. Všeobecným cieľom ESCB a konkrétnym cieľom Eurosystemu je podľa článku 127 ods. 1 ZFEÚ a článku 282 ods. 2 ZFEÚ udržať cenovú stabilitu.
- 95 Činnosť EMS však nespadá do menovej politiky, ktorej sa týkajú uvedené ustanovenia Zmluvy o FEÚ.
- 96 Podľa článku 3 a článku 12 ods. 1 zmluvy o EMS totiž cieľom EMS nie je udržať cenovú stabilitu, ale uspokojiť potreby financovania členov EMS, teda členských štátov, ktorých menou je euro, ktoré majú závažné finančné problémy alebo im takéto problémy hrozia, ak je to nevyhnutné na zachovanie finančnej stability eurozóny ako celku a finančnej stability jej členských štátov. EMS nie je na tento účel oprávnený stanoviť základné úrokové sadzby pre eurozónu ani dávať do obehu eurá, keďže finančná pomoc, ktorú poskytuje, musí byť v celom rozsahu a v súlade s článkom 123 ods. 1 ZFEÚ financovaná zo splateného imania alebo z vytvárania finančných nástrojov, ako stanovuje článok 3 zmluvy o EMS.
- 97 Ako vyplýva z bodu 56 tohto rozsudku, prípadný vplyv činnosti EMS na cenovú stabilitu nemôže tento záver vyvrátiť. Aj keby totiž činnosť EMS mohla ovplyvniť mieru inflácie, takýto vplyv bude len nepriamym dôsledkom prijatých opatrení hospodárskej politiky.
- 98 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že článok 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ a článok 127 ZFEÚ nebránia tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, medzi sebou uzavreli dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.

ii) O výklade článku 3 ods. 2 ZFEÚ

- 99 Vnútroštátny súd sa pýta, či je zmluva o EMS medzinárodnou zmluvou, ktorej fungovanie môže ovplyvniť spoločné pravidlá v oblasti hospodárskej a menovej politiky. Na tento účel odkazuje na odôvodnenie 1 tejto zmluvy, v ktorom sa uvádza, že EMS prevezme úlohy, ktoré v súčasnosti plní ENFS a EFSM.
- 100 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 3 ods. 2 ZFEÚ má Únia „výlučnú právomoc uzavrieť medzinárodnú dohodu, ak... môžu byť uzavretím zmlúv dotknuté spoločné pravidlá alebo pozmenený rozsah ich pôsobnosti“.
- 101 Z toho tiež vyplýva, že členským štátom sa zakazuje uzavrieť medzi sebou dohodu, ktorá by mohla ovplyvniť spoločné pravidlá alebo zmeniť rozsah ich pôsobnosti. Treba však konštatovať, že z tvrdení, ktoré boli v tejto súvislosti uvedené, nevyplýva, že by zmluva, akou je zmluva o EMS, mala takéto účinky.
- 102 Vzhľadom na to, že ENFS bol vytvorený členskými štátmi, ktorých menou je euro, mimo rámca Únie, totiž skutočnosť, že EMS prevezme úlohu, ktorou bol tento nástroj poverený, nemôže ovplyvniť spoločné pravidlá Únie alebo zmeniť rozsah ich pôsobnosti.
- 103 Ďalej, hoci z odôvodnenia 1 zmluvy o EMS vyplýva, že EMS prevezme okrem ďalších funkcií úlohu, ktorou bol až doposiaľ dočasne poverený EFSM vytvorený na základe článku 122 ods. 2 ZFEÚ, ani táto okolnosť nemôže ovplyvniť spoločné pravidlá Únie alebo zmeniť rozsah ich pôsobnosti.

- 104 Vytvorenie EMS totiž nezasahuje do právomoci Únie poskytnúť členskému štátu na základe článku 122 ods. 2 ZFEÚ osobitne určenú finančnú pomoc, ak sa zistí, že členský štát má alebo mu hrozia závažné ťažkosti spôsobené prírodnými katastrofami alebo výnimočnými udalosťami, ktoré sú mimo jeho kontroly.
- 105 Okrem toho, keďže ani článok 122 ods. 2 ZFEÚ, ani nijaké iné ustanovenie Zmluvy o EÚ a Zmluvy o FEÚ nepriznáva Únii osobitnú právomoc vytvoriť taký stály mechanizmus pre stabilitu, akým je EMS (pozri body 64 až 66 tohto rozsudku), členské štáty sú vzhľadom na článok 4 ods. 1 ZEÚ a článok 5 ods. 2 ZEÚ oprávnené konať v tejto oblasti.
- 106 Uzavretie a ratifikácia zmluvy o EMS členskými štátmi, ktorých menou je euro, tak nijako neohrozuje cieľ sledovaný článkom 122 ods. 2 ZFEÚ alebo nariadením Rady (EÚ) č. 407/2010 z 11. mája 2010, ktorým sa zriaďuje európsky finančný stabilizačný mechanizmus (Ú. v. EÚ L 118, s. 1), ktoré bolo prijaté na základe tohto ustanovenia, a nebráni Únii vykonávať svoje vlastné právomoci pri obrane spoločného záujmu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. novembra 2002, Komisia/Nemecko, C-476/98, Zb. s. I-9855, bod 105).
- 107 Článok 3 ods. 2 ZFEÚ preto nebráni tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, medzi sebou uzavreli takú dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.
- b) O výklade rôznych ustanovení Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa hospodárskej politiky
- i) O výklade článku 2 ods. 3 ZFEÚ, článkov 119 ZFEÚ až 121 ZFEÚ a článku 126 ZFEÚ
- 108 Vnútroštátny súd odkazuje na argumentáciu odvolateľa vo veci samej, podľa ktorej zmluva o EMS podstatným spôsobom a v rozpore s právom Únie mení a rozvracia právny poriadok, ktorým sa riadi Hospodárska a menová únia. Z odôvodnenia 2 rozhodnutia 2011/199 vyplýva, že samotná Európska rada zastávala názor, že vytvorenie stáleho mechanizmu pre stabilitu vyžaduje zmenu a doplnenie Zmluvy o FEÚ. Ďalej článok 2 ods. 3 ZFEÚ, články 119 ZFEÚ až 121 ZFEÚ a 126 ZFEÚ priznávajú inštitúciám Únie právomoc koordinovať hospodársku politiku. Vnútroštátny súd sa okrem toho snaží zistiť, či zmluva o EMS zasahuje do právomoci Rady Európskej únie vydávať odporúčania na základe článku 126 ZFEÚ, a najmä, či „podmienenosť“ upravená v zmluve o EMS zodpovedá odporúčaniam stanovených v tomto ustanovení.
- 109 V tejto súvislosti treba najprv pripomenúť, že z bodu 68 tohto rozsudku vyplýva, že členské štáty majú právomoc uzavrieť medzi sebou dohodu o vytvorení mechanizmu pre stabilitu, akou je zmluva o EMS, za predpokladu, že záväzky prevzaté zmluvnými členskými štátmi v rámci takejto dohody budú v súlade s právom Únie.
- 110 Ďalej treba konštatovať, že účelom EMS nie je koordinácia hospodárskych politík členských štátov, ale že EMS predstavuje mechanizmus financovania. Podľa článku 3 a článku 12 ods. 1 zmluvy o EMS je totiž cieľom EMS mobilizovať financovanie a poskytovať podporu pre finančnú stabilitu v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy alebo im takéto problémy hrozia.
- 111 Aj keď podľa článku 3, článku 12 ods. 1 a článku 13 ods. 3 prvého pododseku zmluvy o EMS finančná pomoc poskytovaná členskému štátu, ktorý je členom EMS, podlieha prísnej podmienenosti v závislosti od vybraného nástroja pomoci, ktorý môže mať formu programu makroekonomickej úpravy, táto podmienenosť nie je nástrojom koordinácie hospodárskych politík členských štátov, ale má za cieľ zabezpečiť zlučiteľnosť činnosti EMS najmä s článkom 125 ZFEÚ a s koordinačnými opatreniami prijatými Úniou.

- 112 Článok 13 ods. 3 druhý pododsek zmluvy o EMS totiž výslovne stanovuje, že podmienky spojené s podporou pre stabilitu musia byť „plne v súlade s opatreniami týkajúcimi sa koordinácie hospodárskej politiky ustanovenej v [Zmluve o FEÚ]“. Okrem toho z odseku 4 toho istého článku vyplýva, že Komisia pred podpísaním memoranda o porozumení, ktoré vymedzuje podmienenosť, s ktorou je spojená podpora pre stabilitu, overí, či stanovené podmienky sú úplne zlučiteľné s opatreniami týkajúcimi sa koordinácie hospodárskej politiky.
- 113 Napokon zmluva o EMS nezasahuje ani do právomoci Rady vydávať odporúčania na základe článku 126 ods. 7 a 8 ZFEÚ voči členskému štátu, ktorý vykazuje nadmerný deficit. Na jednej strane totiž EMS nemá vydávať takéto odporúčania. Na druhej strane článok 13 ods. 3 druhý pododsek a článok 13 ods. 4 zmluvy o EMS stanovuje, že podmienky stanovené pre členov EMS, ktorým sa poskytuje finančná pomoc, musia byť zlučiteľné s akýmkoľvek odporúčaním, ktoré môže Rada na základe uvedených ustanovení Zmluvy o FEÚ vydať.
- 114 Z toho vyplýva, že článok 2 ods. 3 ZFEÚ a články 119 ZFEÚ až 121 ZFEÚ a 126 ZFEÚ nebránia tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.
- ii) O výklade článku 122 ZFEÚ
- 115 Najprv treba pripomenúť, že podľa článku 122 ods. 1 ZFEÚ môže Rada v duchu solidarity medzi členskými štátmi rozhodnúť o vhodných opatreniach z hľadiska hospodárskej situácie, a to predovšetkým, ak sa vyskytnú vážne ťažkosti v dodávke určitých produktov, najmä v oblasti energetiky.
- 116 Keďže článok 122 ods. 1 ZFEÚ nepredstavuje vhodný právny základ pre prípadnú finančnú pomoc Únie členským štátom, ktoré majú závažné finančné problémy, alebo im takéto problémy hrozia, vytvorenie takého mechanizmu pre stabilitu, akým je EMS, nezasahuje do právomocí, ktoré uvedené ustanovenie priznáva Rade.
- 117 Pokiaľ ide ďalej o článok 122 ods. 2 ZFEÚ, vnútroštátny súd sa na účely posúdenia, či EMS zasahuje do právomoci, ktorú Únii priznáva toto ustanovenie, pýta, či toto ustanovenie taxatívne vymedzuje mimoriadne okolnosti, za ktorých možno členským štátom poskytnúť finančnú pomoc, a či tento článok oprávňuje na poskytovanie finančnej pomoci výlučne inštitúcie Únie.
- 118 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že predmetom článku 122 ZFEÚ je výlučne finančná pomoc poskytovaná Úniou a nie pomoc poskytovaná členskými štátmi. Podľa odseku 2 tohto článku môže Rada za určitých podmienok rozhodnúť o poskytnutí takejto pomoci členskému štátu, ktorý má alebo mu hrozia závažné ťažkosti spôsobené prírodnými katastrofami alebo výnimočnými udalosťami, ktoré sú mimo jeho kontroly.
- 119 Výkon právomoci, ktorú Únii priznáva uvedené ustanovenie Zmluvy o FEÚ, nie je ovplyvnený vytvorením mechanizmu pre stabilitu, akým je EMS.
- 120 Okrem toho v článku 122 ZFEÚ nič nenaznačuje, že by právomoc na poskytovanie finančnej pomoci členskému štátu mala len Únia.
- 121 Z toho vyplýva, že členské štáty môžu vytvoriť mechanizmus pre stabilitu, akým je EMS, avšak za predpokladu, že tento mechanizmus bude v rámci svojho fungovania rešpektovať právo Únie, a najmä opatrenia prijaté Úniou v oblasti koordinácie hospodárskych politík členských štátov (pozri body 68 a 69 tohto rozsudku). Ako vyplýva z bodov 111 až 113 tohto rozsudku, cieľom článku 13 ods. 3 druhého pododseku a článku 13 ods. 4 zmluvy o EMS je zabezpečiť, aby každá finančná pomoc poskytnutá v rámci EMS bola zlučiteľná s takýmito koordinačnými opatreniami.

122 Článok 122 ZFEÚ preto nebráni tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.

iii) O výklade článku 123 ZFEÚ

123 Treba pripomenúť, že článok 123 ZFEÚ zakazuje prečerpávanie účtov či získavanie iného druhu úveru v prospech orgánov a organizácií Únie a členských štátov, ako aj priame odkupovanie ich pohľadávok alebo dlhov centrálnymi bankami členských štátov alebo ECB.

124 Vnútroštátny súd sa pýta, či uzavretie a ratifikácia takej dohody, akou je zmluva o EMS, členskými štátmi, ktorých menou je euro, nesmeruje k obchádzaniu zákazu stanoveného v článku 123 ZFEÚ. Tieto členské štáty sa totiž nemôžu priamo ani prostredníctvom organizácií, ktoré si zriadia alebo ktoré uznajú, odchýliť od práva Únie ani nemôžu takúto odchýlku tolerovať.

125 V tejto súvislosti treba konštatovať, že článok 123 ZFEÚ je určený konkrétne ECB a centrálnym bankám členských štátov. Na poskytnutie finančnej pomoci členským štátom alebo skupinou členských štátov inému členskému štátu sa teda uvedený zákaz nevzťahuje.

126 Z článku 3, článku 12 ods. 1 a článku 13 zmluvy o EMS však vyplýva, že poskytnutie finančnej pomoci členovi uvedeného mechanizmu vykonáva EMS, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v uvedených ustanoveniach. Preto aj v prípade, keď členské štáty konajú prostredníctvom EMS, neodchýľujú sa od zákazu stanoveného v článku 123 ZFEÚ, lebo tento článok sa ich netýka.

127 Okrem toho nič neumožňuje zastávať názor, že finančné zdroje poskytnuté členmi EMS tomuto mechanizmu by mohli pochádzať z finančných nástrojov, ktoré článok 123 ods. 1 ZFEÚ zakazuje.

128 Článok 123 ZFEÚ teda nebráni tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.

iv) O výklade článku 125 ZFEÚ

129 Vnútroštátny súd sa pýta, či dohoda, akou je zmluva o EMS, porušuje klauzulu zakazujúcu prevzatie záväzkov verejného sektora členského štátu Spoločenstvom (tzv. klauzula „no-bail-out“), ktorá je uvedená v článku 125 ZFEÚ.

130 V prvom rade treba uviesť, že z formulácie článku 125 ZFEÚ, podľa ktorého Únia alebo členský štát „nezodpovedá za záväzky ani nepreberá záväzky“ iného členského štátu, vyplýva, že cieľom tohto článku nie je zakázať Únii a členským štátom poskytovanie akejkoľvek formy finančnej pomoci inému členskému štátu.

131 Tento výklad článku 125 ZFEÚ je potvrdený ostatnými ustanoveniami kapitoly Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa hospodárskej politiky, a najmä článkami 122 ZFEÚ a 123 ZFEÚ. Na jednej strane totiž článok 122 ods. 2 ZFEÚ stanovuje, že Únia môže poskytnúť osobitne určenú finančnú pomoc členskému štátu, ktorý má alebo mu hrozia závažné ťažkosti spôsobené prírodnými katastrofami alebo výnimočnými udalosťami, ktoré sú mimo jeho kontroly. Aj keby článok 125 ZFEÚ zakazoval poskytnutie akejkoľvek finančnej pomoci Úniou alebo členskými štátmi inému členskému štátu, článok 122 ZFEÚ by musel spresňovať, že ide o výnimku z tohto článku 125 ZFEÚ.

132 Na druhej strane je článok 123 ZFEÚ, ktorý zakazuje „prečerpávanie účtov či získavanie iného druhu úveru“ centrálnymi bankami členských štátov alebo ECB, formulovaný striktnejšie ako klauzula „no-bail-out“ uvedená v článku 125 ZFEÚ. Odlišná formulácia naposledy uvedeného článku potvrdzuje, že zákaz, ktorý je v ňom stanovený, sa netýka akejkoľvek finančnej pomoci v prospech členského štátu.

- 133 Na učenie toho, aké formy finančnej pomoci sú zlučiteľné s článkom 125 ZFEÚ, preto treba vychádzať z cieľa, ktorý tento článok sleduje.
- 134 Na tento účel treba pripomenúť, že zákaz stanovený v článku 125 ZFEÚ má svoj pôvod v článku 104 B Zmluvy o ES (teraz článok 103 ES), ktorý bol do Zmluvy o ES začlenený Maastrichtskou zmluvou.
- 135 Z prác na Maastrichtskej zmluve však vyplýva, že cieľom článku 125 ZFEÚ je zabezpečiť, aby členské štáty dodržiavali zdravú rozpočtovú politiku (pozri návrh zmluvy, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva na účely vytvorenia hospodárskej a menovej únie, *Bulletin Európskych spoločenstiev*, príloha 2/91, s. 22 a 52). Zákaz uvedený v článku 125 ZFEÚ totiž zaručuje, že členské štáty sa pri zadlžovaní budú riadiť trhovou logikou, pretože táto logika ich bude nútiť k zachovaniu rozpočtovej disciplíny. Dodržiavanie takejto disciplíny prispieva na úrovni Únie k realizácii vyššieho cieľa, ktorým je udržanie finančnej stability menovej únie.
- 136 Vzhľadom na tento cieľ sledovaný článkom 125 ZFEÚ treba zastávať názor, že toto ustanovenie zakazuje Únii a členským štátom poskytovať finančnú pomoc, ktorou by sa narušila motivácia členského štátu, ktorý je príjemcom tejto pomoci, vykonávať zdravú rozpočtovú politiku. Ako teda vyplýva z bodu 5 stanoviska ECB k návrhu rozhodnutia Európskej Rady, ktorým sa mení a dopĺňa článok 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v súvislosti s mechanizmom pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro, aktivácia finančnej pomoci v rámci mechanizmu pre stabilitu, akým je EMS, je zlučiteľná s článkom 125 ZFEÚ len vtedy, ak je nevyhnutná na ochranu stability eurozóny ako celku a ak podlieha prísny podmienkam.
- 137 Naproti tomu článok 125 ZFEÚ nezakazuje, aby jeden alebo viacero členských štátov poskytlo finančnú pomoc členskému štátu, ktorý naďalej zodpovedá za vlastné záväzky svojim veriteľom, a ak podmienky, s ktorými je takáto pomoc spojená, môžu tento štát motivovať, aby vykonával zdravú rozpočtovú politiku.
- 138 Pokiaľ ide o zmluvu o EMS, treba po prvé konštatovať, že z nástrojov podpory pre stabilitu, ktoré môže EMS využiť na základe článkov 14 až 18 tejto zmluvy, vyplýva, že EMS nebude ručiť za dlhy členského štátu, ktorý je príjemcom pomoci. Takýto členský štát bude naďalej zodpovedať za svoje finančné záväzky svojim veriteľom.
- 139 Poskytnutie finančnej pomoci členovi EMS vo forme úverovej linky v súlade s článkom 14 zmluvy o EMS alebo vo forme úverov v súlade s článkami 15 a 16 tej istej zmluvy totiž vôbec neznamená, že EMS prevezme dlh členského štátu, ktorý je príjemcom pomoci. Takémuto štátu, ktorý v súvislosti s existujúcimi dlhmi naďalej zodpovedá za svoje záväzky svojim veriteľom, naopak vzniká z dôvodu takejto pomoci nový dlh voči EMS. Na tento účel treba uviesť, že podľa článku 13 ods. 6 zmluvy o EMS je členský štát, ktorý je príjemcom pomoci, povinný vrátiť EMS všetku finančnú pomoc poskytnutú na základe článkov 14 až 16 uvedenej zmluvy a že podľa článku 20 ods. 1 uvedenej zmluvy sa suma, ktorá sa má vrátiť, zvyšuje o primeranú maržu.
- 140 Pokiaľ ide o nástroje podpory stanovené v článkoch 17 a 18 zmluvy o EMS, treba na jednej strane uviesť, že nákup dlhopisov člena EMS na primárnom trhu, ktorý uskutoční EMS, možno považovať za poskytnutie úveru. Z dôvodov uvedených v predchádzajúcom bode EMS nepreberá nákupom takýchto dlhopisov dlh členského štátu, ktorý je príjemcom pomoci.
- 141 Na druhej strane, pokiaľ ide ďalej o nákup dlhopisov člena EMS na sekundárnom trhu, treba konštatovať, že aj v tejto situácii emitujúci členský štát ako jediný zodpovedá za predmetné dlhy. Skutočnosť, že EMS ako nadobúdateľ dlhopisov člena EMS na tomto trhu platí cenu držiteľovi týchto dlhopisov, t. j. veriteľovi emitujúceho člena, neznamená, že by EMS na seba prevzal dlh tohto člena

EMS voči tomuto veriteľovi. Uvedená cena sa totiž môže podstatne líšiť od hodnoty pohľadávok obsiahnutých v týchto dlhopisoch, pretože v prípade dlhopisov daného člena EMS sa riadi zákonom ponuky a dopytu na sekundárnom trhu.

- 142 Po druhej zmluva o EMS nestanovuje, že podpora na zachovanie stability sa poskytne, len čo členský štát, ktorého menou je euro, má ťažkosti získať finančné prostriedky na trhu. V súlade s článkom 3 a s článkom 12 ods. 1 tejto zmluvy totiž možno podporu pre stabilitu v prospech členov EMS, ktorí majú závažné finančné problémy alebo im takéto problémy hrozia, poskytnúť len vtedy, ak je takáto podpora nevyhnutná na ochranu finančnej stability eurozóny ako celku, ako aj jednotlivých členských štátov a poskytnutie tejto podpory podlieha prísny podmienkam vhodným vzhľadom na vybraný nástroj finančnej pomoci.
- 143 Z bodov 111 a 121 tohto rozsudku však vyplýva, že prísna podmienenosť, ktorej podlieha akákoľvek podpora pre stabilitu poskytovaná z EMS, smeruje k tomu, aby sa zabezpečilo, že EMS a členské štáty, ktoré sú príjemcami pomoci, budú dodržiavať opatrenia prijaté Úniou, osobitne v oblasti koordinácie hospodárskej politiky členských štátov, ktorých cieľom je najmä zaručiť vykonávanie zdravej rozpočtovej politiky členskými štátmi.
- 144 Po tretie vnútroštátny súd odkazuje na tvrdenie odvolateľa vo veci samej, podľa ktorého sú pravidlá týkajúce sa výzvy na úhradu imania uvedené v článku 25 ods. 2 zmluvy o EMS nezlučiteľné s článkom 125 ZFEÚ, keďže vyžadujú, aby členovia EMS ručili za dlh člena, ktorý si svoju povinnosť nesplnil.
- 145 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 25 ods. 2 zmluvy o EMS stanovuje, že ak členský štát, ktorý je členom EMS, nesplní požadované platby v rámci výzvy, revidované zvýšenie výzvy na úhradu imania musí byť adresované všetkým ostatným členom. Na základe toho istého ustanovenia však členský štát EMS, ktorý si nesplnil povinnosť, je naďalej povinný splatiť svoj podiel na imaní. Ostatní členovia EMS tak neručia za dlh člena, ktorý si povinnosť nesplnil.
- 146 Mechanizmus, akým je EMS, a členské štáty, ktoré sa na ňom zúčastňujú, preto nezodpovedajú za záväzky členského štátu, ktorý je príjemcom podpory pre stabilitu, ani tieto záväzky v zmysle článku 125 ZFEÚ nepreberajú.
- 147 Z toho vyplýva, že článok 125 ZFEÚ nebráni tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.

c) O výklade článku 4 ods. 3 ZEÚ

- 148 Podľa zásady lojálnej spolupráce zakotvanej v článku 4 ods. 3 ZEÚ členské štáty predovšetkým neprijmú žiadne opatrenie, ktoré by mohlo ohroziť dosiahnutie cieľov Únie.
- 149 Vnútroštátny súd odkazuje na argumentáciu odvolateľa vo veci samej, podľa ktorej je vytvorenie EMS nezlučiteľné s ustanoveniami Zmluvy o FEÚ týkajúcimi sa hospodárskej a menovej únie, a teda aj so zásadou lojálnej spolupráce obsiahnutou v článku 4 ods. 3 ZEÚ.
- 150 Takúto argumentáciu nemožno prijať.
- 151 Z bodov 93 až 98 a 108 až 147 tohto rozsudku však vyplýva, že vytvorenie mechanizmu pre stabilitu, akým je EMS, nezasahuje do ustanovení Zmluvy o FEÚ týkajúcich sa hospodárskej a menovej politiky. Ako ďalej vyplýva z bodov 111 až 113 tohto rozsudku, zmluva o EMS obsahuje ustanovenia, ktoré zaručujú, že EMS bude pri plnení svojich úloh dodržiavať právo Únie.

152 Z toho vyplýva, že článok 4 ods. 3 ZEÚ nebráni tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou takú dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.

d) O výklade článku 13 ZEÚ

153 Článok 13 ods. 2 ZEÚ stanovuje, že každá inštitúcia koná v medziach právomocí, ktoré sú jej zverené Zmluvami, a v súlade s postupmi, podmienkami a cieľmi, ktoré sú v nich ustanovené.

154 Vnútroštátny súd sa pýta, či je zverenie nových funkcií Komisii, ECB a Súdnemu dvoru na základe zmluvy o EMS zlučiteľné s ich právomocami vymedzenými Zmluvami. Úlohu, ktorú má v rámci zmluvy o EMS splniť Komisia a ECB na jednej strane a Súdny dvor na druhej strane, treba skúmať oddelene.

i) O úlohe zverenej Komisii a ECB

155 Zmluva o EMS zveruje Komisii a ECB rôzne úlohy.

156 Pokiaľ ide o Komisiu, tieto úlohy spočívajú vo vyhodnocovaní žiadostí o podporu pre stabilitu (článok 13 ods. 1), vo vyhodnocovaní ich naliehavosti (článok 4 ods. 4), v rokovaní o memorande o porozumení, v ktorom sa podrobne opisuje podmienenosť viazaná na poskytnutú finančnú pomoc (článok 13 ods. 3), v monitorovaní dodržiavania podmienenosti, na ktorú je viazaná finančná pomoc (článok 13 ods. 7), a v zúčastňovaní sa na zasadnutiach rady guvernérov a správnej rady ako pozorovateľ (článok 5 ods. 3 a článok 6 ods. 2).

157 Úlohy priznané ECB spočívajú vo vyhodnocovaní naliehavosti žiadostí o podporu pre stabilitu (článok 4 ods. 4), v zúčastňovaní sa na zasadnutiach rady guvernérov a správnej rady ako pozorovateľ (článok 5 ods. 3 a článok 6 ods. 2) a v spolupráci s Komisiou vo vyhodnocovaní žiadostí o podporu pre stabilitu (článok 13 ods. 1), v rokovaní o memorande o porozumení (článok 13 ods. 3) a v monitorovaní dodržiavania podmienenosti, na ktorú je viazaná finančná pomoc (článok 13 ods. 7).

158 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z judikatúry Súdného dvora vyplýva, že v oblastiach, ktoré nepatria do výlučnej právomoci Únie, sú členské štáty oprávnené zveriť inštitúciám mimo rámca Únie také úlohy, ako je koordinácia spoločného postupu členských štátov alebo riadenie finančnej pomoci (pozri rozsudky Parlament/Rada a Komisia, už citovaný, body 16, 20 a 22, ako aj Parlament/Rada, už citovaný, body 26, 34 a 41), pokiaľ tieto úlohy nezasahujú do právomocí, ktoré Zmluvy o EÚ a FEÚ zverujú týmto inštitúciám (pozri najmä stanoviská 1/92 z 10. apríla 1992, Zb. s. I-2821, body 32 a 41; 1/00 z 18. apríla 2002, Zb. s. I-3493, bod 20, a 1/09 z 8. marca 2011, Zb. s. I-1137, bod 75).

159 Funkcie zverené Komisii a ECB zmluvou o EMS však predstavujú úlohy, ktoré sú uvedené v prechádzajúcom bode.

160 Po prvé činnosť EMS patrí do hospodárskej politiky. Únia však v tejto oblasti nemá výlučnú právomoc.

161 Po druhé, akokoľvek sú funkcie zverené Komisii a ECB zmluvou o EMS dôležité, nezahŕňajú nijakú vlastnú rozhodovaciu právomoc. Navyše činnosť vykonávaná týmito dvomi inštitúciami v rámci tej istej zmluvy zaväzuje len EMS.

162 Po tretie úlohy zverené Komisii a ECB nezasahujú do právomocí, ktoré Zmluvy o EÚ a FEÚ zverujú týmto inštitúciám.

163 Pokiaľ ide o Komisiu, z článku 17 ods. 1 ZEÚ totiž vyplýva, že Komisia „podporuje všeobecný záujem Únie“ a „dohliada na uplatňovanie práva Únie“.

- 164 Treba však pripomenúť, že cieľom zmluvy o EMS je zabezpečiť finančnú stabilitu eurozóny ako celku. Komisia prostredníctvom svojho zapojenia sa do zmluvy o EMS podporuje všeobecný záujem Únie. Okrem toho úlohy priznané Komisii zmluvou o EMS jej umožňujú, ako stanovuje článok 13 ods. 3 a 4 tejto zmluvy, zabezpečiť zlučiteľnosť memoránd o porozumení, ktoré uzatvára EMS, s právom Únie.
- 165 Pokiaľ ide o funkcie priznané ECB zmluvou o EMS, zlučujú sa s rôznymi úlohami, ktoré tejto inštitúcii zveruje Zmluva o FEÚ a štatút ESCB. Prostredníctvom svojich funkcií v rámci zmluvy o EMS totiž ECB podporuje všeobecné hospodárske politiky v Únii v súlade s článkom 282 ods. 2 ZFEÚ. Z článku 6.2 štatútu ESCB totiž vyplýva, že ECB sa môže zúčastniť na činnosti medzinárodných peňažných inštitúcií. V článku 23 uvedeného štatútu sa potvrdzuje, že ECB môže „nadviazať vzťahy... s medzinárodnými organizáciami“.
- 166 V tejto súvislosti nemožno prijať argumentáciu, podľa ktorej mali členské štáty, ktorých menou je euro, zaviesť medzi sebou posilnenú spoluprácu, aby získali podporu od inštitúcií Únie v rámci EMS, keďže už citované rozsudky Parlament/Rada a Komisia, ako aj Parlament/Rada boli vydané pred začlenením ustanovení o posilnenej spolupráci do Zmlúv.
- 167 Z článku 20 ods. 1 ZEÚ totiž vyplýva, že posilnenú spoluprácu možno zaviesť len vtedy, ak má samotná Únia právomoc konať v oblasti, ktorej sa táto spolupráca týka.
- 168 Z bodov 64 až 66 tohto rozsudku však vyplýva, že ustanovenia zmlúv, na ktorých je Únia založená, nezverujú Únii osobitnú právomoc na zavedenie stáleho mechanizmu pre stabilitu, akým je EMS.
- 169 Za týchto podmienok článok 20 ZEÚ nebráni tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.

ii) O úlohe zverenej Súdnemu dvoru

- 170 Treba pripomenúť, že podľa článku 37 ods. 2 zmluvy o EMS rada guvernérov rozhodne o akomkoľvek spore medzi členom EMS a EMS alebo medzi členmi EMS navzájom, v súvislosti s výkladom a vykonávaním tejto zmluvy vrátane akéhokoľvek sporu o zlučiteľnosti rozhodnutí prijatých EMS s touto zmluvou. Podľa odseku 3 tohto článku, ak člen EMS napadne rozhodnutie uvedené v odseku 2, spor sa predloží Súdnemu dvoru.
- 171 V tejto súvislosti treba po prvé konštatovať, že z odôvodnenia 16 zmluvy o EMS vyplýva, že právomoc, ktorú má Súdny dvor vykonávať na základe článku 37 ods. 3 tej istej zmluvy, vychádza priamo z článku 273 ZFEÚ. Na základe neho má Súdny dvor právomoc rozhodovať každý spor medzi členskými štátmi, ktorý súvisí s predmetom Zmlúv, ak mu tento spor predložia na základe osobitnej dohody.
- 172 Po druhé, hoci je pravda, že právomoc Súdného dvora je podľa článku 273 ZFEÚ podmienená osobitnou dohodou, vzhľadom na cieľ sledovaný týmto ustanovením nič nebráni tomu, aby sa takýto súhlas udelil vopred s odkazom na celú kategóriu vopred vymedzených sporov, a to na základe ustanovenia, akým je článok 37 ods. 3 zmluvy o EMS.
- 173 Po tretie spory podliehajúce právomoci Súdného dvora majú v zmysle článku 273 ZFEÚ súvislosť s predmetom Zmlúv.
- 174 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že spor súvisiaci s výkladom alebo uplatňovaním zmluvy o EMS sa môže týkať aj výkladu a uplatňovania ustanovení práva Únie. Podľa článku 13 ods. 3 tejto zmluvy musí byť memorandum o porozumení, o ktorom sa rokuje s členským štátom žiadajúcim o podporu

pre stabilitu, totiž úplne zlučiteľné s právom Únie, a najmä s opatreniami prijatými Úniou v oblasti koordinácie hospodárskych politík členských štátov. Podmienky, ktorým podlieha poskytnutie takejto podpory členskému štátu, tak budú prinajmenšom sčasti určené právom Únie.

- 175 Po štvrté je pravda, že podľa článku 273 ZFEÚ je právomoc Súdneho dvora podmienená tým, že spor, o ktorom rozhoduje, je výlučne sporom medzi členskými štátmi. Keďže EMS tvoria výlučne členské štáty, spor, ktorého stranou je EMS, možno považovať za spor medzi členskými štátmi v zmysle článku 273 ZFEÚ.
- 176 Z toho vyplýva, že zverenie právomoci vykladať a uplatňovať ustanovenia zmluvy o EMS Súdnemu dvoru článkom 37 ods. 3 tejto zmluvy spĺňa podmienky stanovené v článku 273 ZFEÚ.
- 177 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že článok 13 ZEÚ nebráni tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.

e) O výklade všeobecnej zásady účinnej súdnej ochrany

- 178 Vnútroštátny súd s odkazom na tvrdenie uvedené odvolateľom vo veci samej uvádza, že vytvorenie EMS mimo rámca právneho poriadku Únie môže mať za následok, že EMS nebude spadať do pôsobnosti Charty. Vnútroštátny súd sa snaží zistiť, či vytvorenie EMS tak porušuje článok 47 Charty, ktorý každému zaručuje účinnú súdnu ochranu.
- 179 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 51 ods. 1 Charty sú jej ustanovenia určené členským štátom výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie. Podľa odseku 2 toho istého článku Charta nerozširuje rozsah pôsobnosti práva Únie nad rámec právomocí Únie ani na jej základe nevzniká nijaká nová právomoc či úloha pre Úniu, ani nemení právomoci a úlohy vymedzené v Zmluvách. Súdny dvor tak bol požiadaný, aby v rámci právomocí, ktoré mu boli zverené, podal so zreteľom na Chartu výklad práva Únie (pozri rozsudky z 5. októbra 2010, *McB.*, C-400/10 PPU, Zb. s. I-8965, bod 51, ako aj z 15. novembra 2011, *Dereci a i.*, C-256/11, Zb. s. I-11315, bod 71).
- 180 Treba však uviesť, že členské štáty pri vytváraní mechanizmu, akým je EMS, nevykonávajú právo Únie v zmysle článku 51 ods. 1 Charty, pretože ako vyplýva z bodu 105 tohto rozsudku, Zmluvy o EÚ a FEÚ nepriznávajú na jeho vytvorenie Únii nijakú osobitnú právomoc.
- 181 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že všeobecná zásada účinnej súdnej ochrany nebráni tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.
- 182 Za týchto podmienok treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 4 ods. 3 ZEÚ, článok 13 ZEÚ, článok 2 ods. 3 ZFEÚ, článok 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, článok 3 ods. 2 ZFEÚ, články 119 ZFEÚ až 123 ZFEÚ a 125 ZFEÚ až 127 ZFEÚ ani všeobecná zásada účinnej súdnej ochrany nebránia tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou dohodu, akou je zmluva o EMS, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.

C – O tretej otázke

- 183 Touto otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či členské štáty môžu pristúpiť k uzavretiu a ratifikácii zmluvy o EMS ešte pred nadobudnutím účinnosti rozhodnutia 2011/199.
- 184 V tomto ohľade treba pripomenúť, že zmena článku 136 ZFEÚ článkom 1 rozhodnutia 2011/199 je potvrdením existencie takejto právomoci členských štátov (pozri body 68, 72 a 109 tohto rozsudku). Toto rozhodnutie teda členským štátom nepriznáva nijakú novú právomoc.

185 Preto treba na tretiu otázku odpovedať tak, že právo členského štátu uzatvoriť a ratifikovať zmluvu o EMS nie je podmienené nadobudnutím účinnosti rozhodnutia 2011/199.

IV – O trovách

186 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (plénum) rozhodol takto:

1. **Preskúmanie neodhalilo nijakú skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na platnosť rozhodnutia Európskej rady 2011/199/EÚ z 25. marca 2011, ktorým sa mení a dopĺňa článok 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v súvislosti s mechanizmom pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro.**
2. **Článok 4 ods. 3 ZEÚ, článok 13 ZEÚ, článok 2 ods. 3 ZFEÚ, článok 3 ods. 1 písm. c) ZFEÚ, článok 3 ods. 2 ZFEÚ, články 119 ZFEÚ až 123 ZFEÚ a 125 ZFEÚ až 127 ZFEÚ ani všeobecná zásada účinnej súdnej ochrany nebránia tomu, aby členské štáty, ktorých menou je euro, uzavreli medzi sebou dohodu, akou je Zmluva, ktorou sa zriaďuje európsky mechanizmus pre stabilitu medzi Belgickým kráľovstvom, Spolkovou republikou Nemecko, Estónskou republikou, Írskom, Helénskou republikou, Španielskym kráľovstvom, Francúzskou republikou, Talianskou republikou, Cyperskou republikou, Luxemburským veľkovojsvodstvom, Maltou, Holandským kráľovstvom, Rakúskou republikou, Portugalskou republikou, Slovinskou republikou, Slovenskou republikou a Fínskou republikou, uzavretá v Bruseli 2. februára 2012, ani tomu, aby ju tieto členské štáty ratifikovali.**
3. **Právo členského štátu uzatvoriť a ratifikovať zmluvu o EMS nie je podmienené nadobudnutím účinnosti rozhodnutia 2011/199.**

Podpisy